

Εκλογές έγιναν και στο Ε.Μ.Π. για την ανάδειξη των Πρωτανικών Αρχών της επόμενης ακαδημαϊκής τριετίας.

Πρώτανης εξελέγη ο καθηγητής *Θεμιστοκλής Ξανθόπουλος*, Πρόεδρος του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών και αντιπρωτάνει οι κ.κ. *Ε. Γαλανής*, καθηγητής, Πρόεδρος του Γενικού Τμήματος και *Α. Παπαγιαννάκης*, αναπλ. καθηγητής στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών.

Δύο ήταν οι υποψήφιοι συνδυασμοί για την ανάδειξη Πρωτανικών Αρχών. Κατά την ψηφοφορία, ο συνδυασμός του κ. Ξανθόπουλου έλαβε 449 ψήφους, έναντι 396 ψήφων του συνδυασμού του καθηγητή *Δ. Μπαλοδήμου* με υποψηφίους αντιπρωτάνει τους καθηγητές *Ι. Πολύζο* και *Ν. Στυρέλη*.

Η νέα Πρωτανεία αναλαμβάνει καθήκοντα από 1ης Σεπτεμβρίου.

Το περιοδικό «Πυρφόρος» εύχεται στις νέες Πρωτανικές Αρχές επιτυχία στο δύσκολο έργο τους.

Στρατηγική, στόχοι και δράσεις του Ε.Μ.Π. κατά την επόμενη τριετία*

1. Η κυρίαρχη στρατηγική επιλογή: Αποκατάσταση και συνεχής ενίσχυση της διακεκριμένης, διεθνώς, θέσεως του Ε.Μ.Π.

Οι απόφοιτοι του Ε.Μ.Π. υπήρξαν ο κεντρικός επιστημονικός μοχλός της αυτοδύναμης και πετυχημένης μεταπολεμικής ανασυγκρότησης στελεχώνοντας τις δημόσιες και ιδιωτικές τεχνικές υπηρεσίες και εταιρίες, με επιστήμονες μηχανικούς, που κατά γενική ομολογία δεν είχαν τίποτα να ζηλέψουν από τους άλλους Ευρωπαίους συναδέλφους τους και παράλληλα, κατέλαβαν σπουδαίες θέσεις δασκάλων και ερευνητών στην ελληνική, αλλά και τη διεθνή Πανεπιστημιακή Κοινότητα. Τα αδιαμφισβήτητα αυτά γεγονότα χάρισαν στο Ε.Μ.Π. και τους αποφοίτους του μια διακεκριμένη διεθνώς, θέση.

Η μεγάλη εθνική προσφορά και η κατάκτηση αυτής της διακεκριμένης θέσης από το Ε.Μ.Π., οφείλεται στις υψηλές δομικές του προδιαγραφές («Ηπειρωτικό» (Continental) ευρωπαϊκό σύστημα εκπαίδευσης των μηχανικών, με γερό θεωρητικό υπόβαθρο σπουδών και κανονική διάρκεια πέντε ετών), την υψηλή μέση ποιότητα διδασκόντων και διδασκομένων και το ικανοποιητικό επίπεδο υλικοτεχνικής υποδομής. Εν όψει των διαβρωτικών και για το Ε.Μ.Π., φαινομένων, τίθεται ένα θεμελιώδες υπαρκτικό ερώτημα: Στα πλαίσια της σημερινής ελληνικής (πολλά Πολυτεχνεία) και διεθνούς πραγματικότητας, χρειάζεται η αποκατάσταση αυτής της «διακεκριμένης θέσης» του Ε.Μ.Π.; Μια τεκμηριωμένη απάντηση δίνουν, κατά την άποψη

μας, ορισμένες τελευταίες έρευνες σε ευρωπαϊκά και αγγλοσαξωνικά πολυτεχνεία, στα πλαίσια των εργασιών που εκπονήθηκαν για τις προπτυχιακές και μεταπτυχιακές σπουδές.

Οι χώρες της Ε.Ε., αλλά και του ΟΟΣΑ και της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, που φιλοδοξούν να προάγουν και κατά τον 21ο αιώνα την επιστήμη, την τεχνολογία και την αυτοδύναμη ανάπτυξή τους, διατηρούν και ενισχύουν, με ειδικές παρεμβάσεις και υψηλές επιδοτήσεις, το έπλετο σπουδών και έρευνας ορισμένων διακεκριμένων, συνήθως παραδοσιακών, Πολυτεχνείων τους. Ειδικότερα, στις χώρες αυτές υπάρχουν και θα διατηρηθούν και κατά τον 21ο αιώνα, με ορισμένες βελτιώσεις και προσαρμογές, ένα διακεκριμένο Πολυτεχνείο, με μέση ετήσια αποφοίτηση 70 περίπου μηχανικών ανά Σχολή ή Τμήμα, για κάθε 5 έως 12 εκατ. κατοίκους.

Εμείς οι Έλληνες, παρά τη συνεχή διολίσθηση του κοινωνικού περιγύρου προς τις ταπεινές περιοχές του εγώ μας, φιλοδοξούμε να παραμείνουμε στο επιστημονικό - τεχνολογικό προσκήνιο, και το αποδεικνύουμε με επιτυχία, σε ατομικό κυρίως επίπεδο. Δεν έχουμε συνειδητοποιήσει όμως με έργα τις συλλογικές μας ευθύνες απέναντι στο «μετερίζι» που στηρίζει την αιχμή του δόρατος, το Ε.Μ.Π. εν προκειμένω, ως πολύπλοκο σύστημα υποδομής για την ανάπτυξη της διδασκαλίας, της έρευνας και της διακίνησης της ελεύθερης σκέψης. Γι' αυτό και οι μέχρι σήμερα πολιτικές, κινούνται συνήθως προς την αντίθετη κατεύθυνση. Εκτός από το δυσάρεστο γεγονός ότι οι μέσες

κρατικές επιδοτήσεις (ανά πτυχιούχο) των Πολυτεχνείων μας βρίσκονται στο 50% των αντίστοιχων της Ε.Ε., ειδικώς το Ε.Μ.Π., από οικονομική τουλάχιστον άποψη, έχει συγκριτικά τη δυσμενέστερη μεταχείριση.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, προτείνεται στην Πολυτεχνειακή Κοινότητα, η ακόλουθη κυρίαρχη στρατηγική επιλογή: Το Ε.Μ.Π. πρέπει, για σοβαρότατους εθνικούς λόγους, με κάθε θυσία, όχι μόνο να αποκαταστήσει τη θέση του, ως διακεκριμένου και στο διεθνή χώρο, από κάθε άποψη, πρώτου Ανάτατου Τεχνολογικού Ιδρύματος της Χώρας, αλλά και να ενισχύει συνεχώς τη θέση αυτή. Τόσο ως προς την αποστολή του όσο και ως προς όλες τις θεμελιώδεις λειτουργίες του. Όλες οι άλλες στρατηγικές, στόχοι και δράσεις, πρέπει να είναι συμβατές με αυτή την κυρίαρχη στρατηγική επιλογή.

2. Οι σπουδές στο Ε.Μ.Π.

2.1. Οκτώ (8) στρατηγικές επιλογές

Καταθέτουμε ορισμένες συγκεκριμένες για τις σπουδές στο Ε.Μ.Π. στρατηγικές επιλογές, οι οποίες έχουν προκύψει από την πολυήμερη πείρα όλων μας και τις πρόσφατες εμπειρίες από μελέτες και επιτυχημένες αλλαγές σε ορισμένα Τμήματα του Ιδρύματος.

α. Εμπλουτισμός των σπουδών με σύγχρονο όραμα και συγκεκριμένη αποστολή, σε εφαρμογή της προαναφερθείσας θεμελιώδους στρατηγικής επιλογής.

Η συνειδητοποίηση του ευρύτερου κοινωνικού ρόλου των αποφοίτων του Ε.Μ.Π. κατά τον 21ο αιώνα προϋποθέ-

* Πρώτο μέρος κείμενου εργασιών - Κεφ. 1 και 2. Το κείμενο συντάχθηκε και διανεμήθηκε στα μέλη της Πολυτεχνειακής Κοινότητας, προ των εκλογών για την ανάδειξη νέων Πρωτανικών Αρχών.

τει τη συστηματική ανάπτυξη των ικανοτήτων συνεχώς εμπόδιση και αποτελεσματικής αξιολόγησης της επίτημης και τεχνολογίας, στα πλαίσια μιας επικοινωνίας, τόσο με το πολιτικό, οικονομικό και νομικό περιβάλλον, όσο και με το πολιτιστικό, κοινωνικό και ιστορικό υπόβαθρο, στην περιοχή κατασκευής και λειτουργίας των έργων μας.

Η ισόρροπη ολοκλήρωση της προσωπικότητας του φοιτητή Ε.Μ.Π. αποτελεί εξάλλου αποφασιστικό παράγοντα για ένα άλλο σημαντικό σκέλος της αποστολής του, δηλαδή τη διοίκηση του προσωπικού και τη διαχείριση των έργων. Η ανάπτυξη και των ανθρωπίνων αρετών, δηλαδή ενός «savoir - être» παράλληλα με τα «savoir» και «savoir - faire» προϋποθέτει την εμφύτευση στο φοιτητή, τόσο ενός σύγχρονου οράματος, το οποίο θα οδηγήσει τη σταδιοδρομία του όσο και μιας συγκεκριμένης αποστολής, που θα κληθεί να υλοποιήσει στα επί μέρους αντικείμενα της ειδικότητάς του.

β. Ενίσχυση της σημερινής ισχυρής δομής των κανονικών (πτυχιακών) σπουδών κατά τα εξελισσόμενα πρότυπα των μεγάλων «Ηπειρωτικών» Πολυτεχνείων.

Η διεθνής εμπειρία των τελευταίων δύο αιώνων, αποδεικνύει ότι η δομή των σπουδών των μηχανικών, κατά τα πρότυπα των «Ηπειρωτικών» Πολυτεχνείων, όχι μόνο υπήρξε επιτυχής, από τα επιστημονικά και τεχνολογικά της αποτελέσματα, αλλά και ακολουθήθηκε πρόσφατα από ορισμένα επιτυχημένα Αγγλοσαξωνικά Πολυτεχνεία, ως εναλλακτική λύση των παραδοσιακών δύο κύκλων σπουδών τους. Π.χ. στο Imperial College. χορηγούν σήμερα, σε ένα ενιαίο, υψηλού επιπέδου, κύκλο το «Master of Engineering» (M.Eng.) παράλληλα με το παλαιό σύστημα των δύο κύκλων («Bachelor of Eng.» και «Master of Science», (M.Sc.)). *Κατά συνέπεια η πεντατής ισχυρή δομή, την οποία ακολούθησε και το Ε.Μ.Π. από την ίδρυσή του, πρέπει όχι μόνο να διατηρηθεί, αλλά και να ενισχυθεί, κατά τα εξελισσόμενα πρότυπα ορισμένων μεγάλων Πολυτεχνείων.*

Το πτυχίο του Ε.Μ.Π., στο επίπεδο του καλού φοιτητή, που έχει παρακολουθήσει συστηματικά το Πρόγραμμα Σπουδών και αφομοιώσει το μέγιστο της προσφερόμενης ύλης, είναι και σήμερα, τύπος και ουσία, ισοδύναμο με το M.Sc. ή M.Eng., του Αγγλοσαξωνικού συστήματος σπουδών. Στόχος

είναι, αυτή η μείζονος σημασίας ουσιαστική διάκριση να καταστεί κτήμα και του τελευταίου αποφοίτου του Ε.Μ.Π., κατά τα πρότυπα των μεγάλων Ηπειρωτικών Πολυτεχνείων, στα οποία δεν υπάρχουν φοιτητές ή απόφοιτοι β' κατηγορίας. Προϋπόθεση για την επίτευξη του στόχου αυτού είναι η δραστηκή μείωση των ωρών «παθητικής» διδασκαλίας (δεδομένου ότι το Ε.Μ.Π. έχει σήμερα 26% περισσότερες ώρες μαθημάτων από το Ε.Τ.Η., 45% περισσότερες από τα Γερμανικά Πολυτεχνεία, 38% από το Imperial College, 40% από την Ec. Nat. Ponts - Ch., κ.λπ.), ο περιορισμός της χύριας εκπαιδευτικής διαδικασίας στο χρονικό διάστημα, 9.00 έως 16.00 με άρτια οργάνωση ωρολογίων προγραμμάτων χωρίς κενά και η αναβάθμισή της, σύμφωνα με τις επόμενες στρατηγικές επιλογές, στ. ζ και η. Και ο τελευταίος απόφοιτος Ε.Μ.Π. πρέπει να διαθέτει τα ουσιαστικά εφόδια για μια σύνθετη σταδιοδρομία, την οποία να μπορεί να ξεκινήσει σχετικά ξεκούραστος και με μαχητική διάθεση.

γ. Οι μεταπτυχιακές σπουδές (Μ.Σ.) ως πηγή παραγωγής Επιστήμης και Τεχνολογίας.

Το Ε.Μ.Π. επέλεξε το 1992-93 τη διεπιστημονική προσέγγιση στα οργανωμένα προγράμματα Μ.Σ. και τα προσέθεσε σε υποχρεωτικά διατηρητική μορφή, για την απόκτηση μεταπτυχιακού διπλώματος εξειδίκευσης (Μ.Δ.Ε.) και διδακτορικού διπλώματος, (Δ.Δ.). Όμως η μονομερής διαχείριση όλου του δυναμικού των Μ.Δ.Ε. στην επίπεδη, διεπιστημονική δομή, προκαλεί στο δίπλο «εκπαίδευση - έρευνα» ορισμένες προφανείς ζημιές, όπως η ενίσχυση της οριζόντιας, μέχρι πλατειασμού, αβυσθούς επέκτασης της γνώσης, σε βάρος της εμπόδισης που χρειάζεται για τη δημιουργία νέων ιδεών και μιας αυτοδύναμης επιστημονικής και τεχνολογικής ανάπτυξης.

Με δεδομένο το γεγονός ότι οι χώρες που παράγουν σήμερα επιστήμη και τεχνολογία, όχι μόνο διατηρούν, αλλά και ενισχύουν τις συγκεντρωμένες στους κύριους Τομείς ή και Υπο-Τομείς ενός Τμήματος, Μ.Σ., (π.χ. Γαλλία, Γερμανία, ΗΠΑ, Ρωσία, Αγγλία, Ολλανδία, Ελβετία, Ισραήλ, κ.λπ.), δημιουργώντας παράλληλα και νέες διεπιστημονικές Μ.Σ., αλλά σε περιορισμένα, συνήθως, επιστημονικά αντικείμενα, προτείνεται η προσεκτική και σε βάθος προσαρμογή των σημερινών και μελλοντικών επιλογών του Ε.Μ.Π. με κύρια αποστολή τη δημιουργία πηγών παραγωγής επιστήμης

και τεχνολογίας και τελικό στρατηγικό στόχο το Διδακτορικό Δίπλωμα.

δ. Διεκδίκηση της συμμετοχής των Τμημάτων του Ε.Μ.Π. στην επιλογή της ύλης και των στόχων των θεμάτων των εισαγωγικών εξετάσεων.

Είναι κοινά αποδεκτό ότι το ισχύον σύστημα εισαγωγής στα Πανεπιστήμια είναι ακατάλληλο. Αφ' ενός ευνοεί την άκριτη αποσπλήση, σε βάρος της απαραίτητης για μέλλοντες επιστήμονες κριτικής σκέψης και αφ' ετέρου καταστρέφει την πολυδιάστατη γενική παιδεία, μεταβάλλοντας τα Λύκεια σε εξειδικευμένους προβαλάμους για την ανώτατη παιδεία. Το παλαιότερο σύστημα διεξαγωγής πανελληνίων εξετάσεων με πλήρη ευθύνη των σχολών (ή τμημάτων σήμερα) υποδοχής, αποδεικνύεται πολύ υγιέστερο από το ισχύον σύστημα. Κατά συνέπεια, η ανάγκη μιας νέας προσεκτικής μεταρρύθμισης είναι επιτακτική, κύρια παράμετρος της οποίας πρέπει να είναι η ουσιαστική συμμετοχή των Τμημάτων υποδοχής των εισαγομένων στο Ε.Μ.Π. φοιτητών, στην επιλογή της ύλης και των τελικών στόχων που πρέπει να εξυπηρετούν τα θέματα των εισαγωγικών εξετάσεων.

3. Μεσο - μακροπρόθεσμος καθορισμός του αριθμού των εισακτέων ανά Τμήμα, βάσει αντικειμενικών εκπαιδευτικών και αναπτυξιακών κριτηρίων και στη συνέχεια, δυναμική αντίσταση στις εκάστοτε αυθαιρεσίες του ΥΠΕΠΘ.

Η παράδοση της αυθαιρεσίας στον ετήσιο καθορισμό από το ΥΠΕΠΘ του αριθμού των εισακτέων ανά Τμήμα στο Ε.Μ.Π., αντιμετωπίζεται μόνο με σοβαρές αναλύσεις των εκπαιδευτικών δυνατοτήτων των Τμημάτων, σε συνδυασμό με τις αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας, αλλά και της διεθνούς προσφοράς θέσεων εργασίας. Η έλλειψη τέτοιων μελετών καθιστά ευάλωτες τις προτάσεις των Τμημάτων και δεν επιτρέπει τη δυναμική αντιπαράθεση στις ατεκμηρίωτες επιλογές του ΥΠΕΠΘ, με αποτέλεσμα τη σιωπηρή αποδοχή μιας αντιεκπαιδευτικής αλλά και αναπτυξιακής πραγματικότητας.

στ. Μεθοδική προσαρμογή της εκπαιδευτικής διαδικασίας προς τις ενεργητικές μορφές διδασκαλίας.

Ο συνεχής εκσυγχρονισμός της ανωτάτης εκπαίδευσης, στηρίζεται στην αρχή ότι η γραμμή πλεύσης της, πρέπει

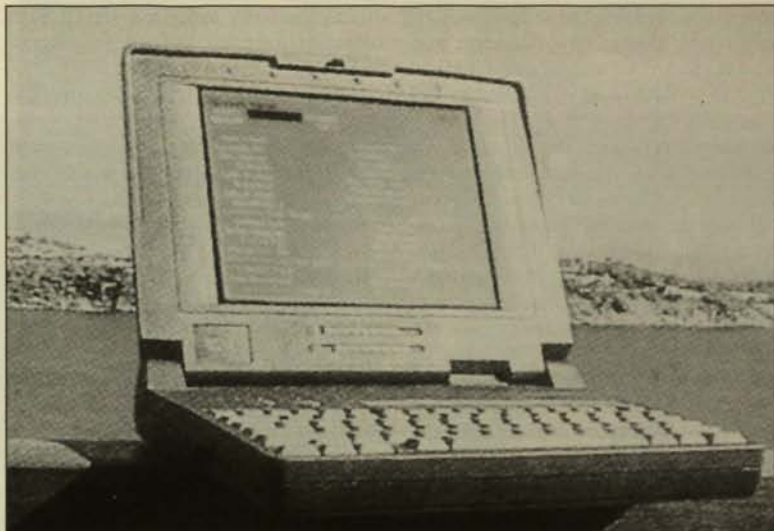
να εστιάζεται στην ανάπτυξη της ικανότητας για συνεχή ανανέωση της γνώσης και όχι στην άριστη συσσώρευση της. Ο φοιτητής γίνεται εισηγητής όταν πέρα από τις βασικές γνώσεις, που οφείλει ούτως ή άλλως να αποκτήσει στην επιστημονική του περιοχή, γίνει κάτοχος, αλλά και φίλος της διαδικασίας πρόσβασης στις πηγές της ανανέωσής τους. Για αυτό και οι ενεργητικές μορφές διδασκαλίας κερδίζουν συνεχώς έδαφος, έναντι των παραδοσιακών - παθητικών μορφών («The more we teach, the less they learn» κατά την UNESCO), με τη βοήθεια και της εκθετικά αυξανόμενης δυνατότητας πρόσβασης των σπουδαστών στα ισχυρά ηλεκτρονικά μέσα διαχείρισης δεδομένων και ενημέρωσης.

ζ. Η σύνδεση σπουδών και πράξης, επαγγελματικής ή ερευνητικής.

Το σύνολο των σπουδών πάσχει από έλλειψη οργανωμένης άσκησης του φοιτητή στην πράξη, δηλαδή στα δημόσια ή ιδιωτικά κέντρα ερευνών, μελετών ή και κατασκευών διαφόρων έργων. Παραγνωρίζεται, δηλαδή, η ρήση του Αριστοτέλη ότι «η μάθηση εμπεδώνεται πρώτα εν τη αισθήσει και μετά εν τη νοήσει» και το γεγονός αυτό είναι ιδιαίτερα δυσάρεστο, διότι έχει τρεις προφανείς επιπτώσεις: Ο φοιτητής δεν εμπεδώνει τη θεωρία, είναι παντελώς ανέτοιμος για την προσαρμογή του στην παραγωγική διαδικασία και παράλληλα, δεν αντιλαμβάνεται έγκαιρα τη γοητεία των εφαρμογών των γνώσεών του στην πράξη, ιδίως κατά τα τελευταία κρίσιμα ακαδημαϊκά εξάμηνα.

η. Δόμηση των Τομέων, σε νέες ενεργητικές μονάδες παραγωγής και μετάδοσης της γνώσης.

Η θεσμική μεταρρύθμιση του 1982 κατάργησε την Έδρα και δημιούργησε ένα νέο πανεπιστημιακό κύτταρο, τον Τομέα, με προφανή στόχο να συντηήσει τις παλαιές απομονωμένες μονάδες των «Εδρών», σε μία νέα ενιαία και συνεκτική μονάδα παραγωγής και μετάδοσης της Επιστήμης και Τεχνολογίας. Και ενώ οι αριθμοί δείχνουν ότι η παραγωγή γνώσης, δηλαδή η έρευνα, πολλαπλασιάστηκε μετά τη θέσπιση του Τομέα, η μεταφορά γνώσης, δηλαδή η διδασκαλία, δεν παρουσιάζει ουσιαστική βελτίωση. Κύριος λόγος αυτής της παρατεινόμενης ακύρωσης, είναι η ανεπαρκής στελέχωση και υποτονική λειτουργία της διοίκησης των Τμημάτων και των Τομέων κατά την προετοιμασία, την εφαρμογή

και τον έλεγχο των προγραμμάτων σπουδών και έρευνας, αποτέλεσμα και της ανυπαρξίας νομοθετημένης διοικητικής δομής των Τομέων.

2.2. Στόχοι και Δράσεις

Η μετάφραση των στρατηγικών επιλογών για τις Σπουδές, σε στόχους και δράσεις για τις κανονικές (προπτυχιακές) σπουδές, προϋποθέτει την, ανά Τμήμα του Ε.Μ.Π., γενίκευση της συγκριτικής διερεύνησης των προγραμμάτων σπουδών ορισμένων χαρακτηριστικών και διακεκριμένων, για το κάθε Τμήμα Πολυτεχνείων, κατά μεθοδολογία ανάλογη αυτής που ακολουθήθηκε στο Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών. Ορισμένα Τμήματα έχουν ήδη εκπονήσει ανάλογες διερευνήσεις. Κύριοι στόχοι της Επιτροπής Προπτυχιακών Σπουδών, υπό την εποπτεία των πρωτανικών αρχών, λόγω της σπουδαιότητας του θέματος, πρέπει να είναι η συνολική αναβάθμιση και ο εκσυγχρονισμός των σπουδών στο Ε.Μ.Π. Αυτό προϋποθέτει την ανά Τμήμα διερεύνηση, αξιολόγηση και κωδικοποίηση, των μέχρι σήμερα αποτελεσμάτων απ' ενός και στη συνέχεια την άμεση εκπόνηση των αντιστοίχων μελετών εφαρμογής.

Εκτιμάται ότι εντός του ακαδημαϊκού έτους 1997-98 είναι δυνατή η οργάνωση, χρηματοδότηση και ολοκλήρωση των απαραίτητων αξιολογήσεων και μελετών εφαρμογής σε όλα τα Τμήματα και η αναλυτική συζήτηση και έγκρισή τους από τη Σύγκλητο (Μάιος 1998), έτσι ώστε συνολικά και όχι αποσπασματικά, με ενιαίες αρχές, αλλά και τεκμηριωμένες διαφοροποιήσεις, δηλαδή με σεβασμό υπό ιδιαιτεροτήτων κάθε Τμήματος, να λειτουργήσουν σε όλα τα Τμήματα του Ε.Μ.Π.

νά αναθεωρημένα και εκσυγχρονισμένα προγράμματα σπουδών, από την έναρξη του ακαδημαϊκού έτους 1998-1999.

Ενδεικτικά αναφέρεται ότι το δύσκολο εγχείρημα της αναβάθμισης και του εκσυγχρονισμού των κανονικών σπουδών στο Ε.Μ.Π., θα επιτύχει χάρη στη συστηματική οργάνωση, παρακολούθηση και υλοποίηση μιας σύνθετης σειράς δράσεων με πολλές αλληλεπιδράσεις και με δεδομένη τη μεγάλη αδράνεια του συστήματος στις περισσότερες αλλαγές. Από την πρόσφατη εμπειρία στο Τμήμα Π.Μ. Ε.Μ.Π., στο ΕΤΗ, στο Imp. Col. και σε ορισμένα γαλλικά και γερμανικά Πολυτεχνεία, εκτιμάται ότι πρέπει να δαπανηθούν για αυτόν τον πρώτιστο και «υπαρξιακό» στόχο του Ε.Μ.Π., περί τις 10.000 ώρες εργασίας, κατά μέσο όρο, ανά Τμήμα του Ιδρύματος και άλλες 5.000 ώρες της Επιτροπής Προπτυχιακών Σπουδών, του Τμήματος Σχολών και της Συγκλήτου, κατά το διάστημα Σεπτεμβρίου 1997 - Μαΐου 1998. Παράλληλα, πρέπει να διατεθούν και οι αντίστοιχοι οικονομικοί πόροι με αναθεώρηση του καταθέτοντος για το 1997 προϋπολογισμού, σε ποσοστά που πρέπει να καθοριστούν μέχρι τέλος Ιουνίου 1997.

Ο μεσο - μακροπρόθεσμος καθορισμός του αριθμού των εισακτέων ανά Τμήμα, θέτει ως άμεσο στόχο την καλύτερη ολοκληρωμένη μελετών για όλα τα Τμήματα του Ε.Μ.Π. Μόνον η βάσει αυτών δυναμική αντιπαράθεση με τις ατεκμηριώστες θέσεις του ΥΠΕΠΘ, μπορεί να επηρεάσει τις όποιες αυθαίρετες αποφάσεις. Ο στόχος αυτός επηρεάζει και τη δομή των προγραμμάτων σπουδών. Για το λόγο αυτό προτείνεται, αμέσως μετά τις

πρωτανικές εκλογές, να ανατεθούν οι επί μέρους μελέτες στα Τμήματα, υπό το συντονισμό της Επιτροπής Προπτυχιακών Σπουδών και με στόχο την παράδοση ενός πρώτου κειμένου εργασίας, εντός του Σεπτ. 1997.

Η σύνδεση και των προπτυχιακών σπουδών με την επαγγελματική και ερευνητική πράξη, θέτει ως άμεσο στόχο την οργανωμένη άσκηση όλων των φοιτητών σε φορείς που ασχολούνται με τη μεταποίηση ή τις κατασκευές, με την έρευνα ή τη μελέτη, με την παροχή υπηρεσιών ή τη διοίκηση. Η εμπειρία πετυχημένης εφαρμογής σε ορισμένα Τμήματα του Ιδρύματος, δείχνει μεγάλη ανταπόκριση σε κάθε σοβαρή προσπάθεια των αντίστοιχων Τμημάτων και Τομέων και κατά συνέπεια, απαιτείται η συστηματική και πλήρης διερεύνηση και καταγραφή των προτάσεων του Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα. Το έργο αυτό πρέπει να ανατεθεί αμέσως στα Τμήματα και ειδικότερα, σε μόνιμες ομάδες εργασίας, αποτελούμενες από κατάλληλα επιλεγμένα μέλη ΔΕΠ. Δεδομένου ότι ο στόχος αυτός αποτελεί μέρος του μείζονος στόχου της αναβάθμισης και του εκσυγχρονισμού των κανονικών σπουδών στο Ε.Μ.Π., πρέπει τα Τμήματα να έχουν παραδώσει στην Επιτροπή Προπτυχιακών Σπουδών, ένα πρώτο κείμενο εργασίας, εντός του Σεπτ. 1997 και το σύνολο της όλης εργασίας, εντός του τρέχοντος ημερολογιακού έτους (1997).

Με δεδομένες τις διαπιστώσεις και τις στρατηγικές επιλογές των παρ. 2.1β και γ, τα προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών που προωθήθηκαν βιαστικά με το δέλεαρ του ΕΠΕΑΕΚ πρέπει να αναθεωρηθούν και να

συμπληρωθούν ως προς ορισμένες κύριες δομικές και λειτουργικές συνιστώσες τους.

Κάθε μεταπτυχιακό πρόγραμμα πρέπει να είναι αντάξιο της υψηλής στάθμης των κανονικών σπουδών του Ε.Μ.Π. να τις αναδεικνύει και να τις στηρίζει, με κύριους στόχους,

α) τη *συνεκτικότητα* και το *επιστημονικό βάθος*,

β) την *ανταπόκριση* του στις *τρέχουσες και μελλοντικές αναπτυξιακές ανάγκες*, αλλά και στις *τεκμηριωμένες ερευνητικές επιλογές*,

γ) την *προσαρμογή* του προς τις *ελάχιστες νόμιμες διάρκειες* για το Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Εξειδίκευσης (ένα ακαδημαϊκό έτος) και το Διδακτορικό Δίπλωμα (τρία ακαδημαϊκά έτη),

δ) την *εγκυκλοκτικότητα* του για τους *εξωτερικούς σπουδαστές* άλλων ισοτίμων πανεπιστημίων.

Ορισμένες *απαράδεκτες* και *ευτελούς αξίας* ατέλειες και *δυσλειτουργίες* κατά την παροχή διδακτικού έργου, απογοητεύουν και ταλαιπωρούν το διδάσκοντα, απωθούν το φοιτητή από την παρακολούθηση και τραυματίζουν τη διαδικασία μετάδοσης της γνώσης. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι:

- η *κατάμηση* των εγγεγραμμένων για πρώτη φορά σε ένα μάθημα σπουδαστών σε τμήματα ονομαστικής δύναμης 80, το πολύ, φοιτητών ανά διδάσκοντα,

- η *ενσωμάτωση* στις επιμέρους εκπαιδευτικές διαδικασίες, ατομικών για κάθε σπουδαστή εργασιών στο σπίτι, με σημαντική βαθμολογική βαρύτητα,

- ο *τακτικός περιοδικός έλεγχος* των διδακτικών βοηθημάτων,

- η *ουσιαστική* και σε βάθος *ένταξη* της Πληροφορικής και των Η/Υ στα τεχνολογικά μαθήματα,

- η *τυποποίηση* και *μονιμοποίηση* των προγραμμάτων μαθημάτων, *εξεταστικών περιόδων* και *έκδοσης αποτελεσμάτων*,

- η *οργάνωση* και *αποτελεσματική* λειτουργία της *έγκαιρης διανομής* των εκπαιδευτικών βοηθημάτων,

- η *βελτίωση* των *συνθηκών λειτουργίας* και *διαχείρισης* των χώρων εκπαίδευσης,

αποτελούν τις αναγκαίες προφανείς και ολιγοδάπανες παρεμβάσεις πρώτης προτεραιότητας, για τις οποίες απαραίτητη είναι η εύρυθμη συνεργασία των Τμημάτων και Τομέων, με την Κεντρική Διοίκηση.

Είναι τέλος προφανές ότι πρώτιστο μέλημα της διοίκησης του Ε.Μ.Π. πρέπει να είναι η θεσμική και ουσιαστική δημιουργία διοίκησης, στο επίπεδο των Τομέων, με λειτουργική αποτελεσματικότητα, συνέχεια, συνέπεια και μνήμη. Για την επίτευξη και του μείζονος αυτού στόχου, προτείνεται, με απόφαση της Συγκλήτου, η *σύσταση ανά Τομέα, υπηρεσιών μόνιμης και συνεχούς διοικητικής υποστήριξης, από έμπειρους διοικητικούς υπαλλήλους.* Οι δομικές και λειτουργικές προδιαγραφές για τη διοικητική υποστήριξη των Τομέων, πρέπει να ανατεθούν αμέσως από τη Σύγκλητο, σε ειδική μικτή ομάδα εργασίας (μέλη ΔΕΠ, Διοικητικού Προσωπικού, ΕΔΤΠ), και να παραδοθούν προς έγκριση προ των θερινών διακοπών 1997.

Θεμιστοκλής Ξανθόπουλος
Ευστράτιος Γαλανής
Λευτέρης Παπαγιαννάκης

Σημαντική επίσκεψη

Ο Πρόεδρος της Ρουμανίας στο Ε.Μ.Π.

Με την ευκαιρία του επίσημου ταξιδιού του στη χώρα μας, ο Πρόεδρος της Ρουμανίας *Εμίλ Κωνσταντίνεσκου*, επισκέφτηκε στις 22 Μαΐου το Ε.Μ. Πολυτεχνείο. Τον Πρόεδρο της Ρουμανίας υποδέχθηκε ο Πρόεδρος του Ιδρύματος, *Νίκος Μαρκάτος* και η Σύγκλητος του Ιδρύματος. Κατά την εκδήλωση που ακολούθησε προς τιμή του κ. Κωνσταντίνεσκου, δόθηκε στον επίσημο προ-

σκεκλημένο, *μετάλλιο* από τον Πρόεδρο, ενώ ο Διευθυντής του Τομέα Γεωλογικών Επιστημών Ε.Μ.Π. καθηγητής *Ι. Κουμαντάκης*, τον καλωσόρισε εκ μέρους του Τμήματος Μηχανικών Μεταλλείων Μεταλλουργών.

Ο κ. Κουμαντάκης *μεταξύ άλλων* ανέφερε:

«Αποτελεί για μένα ιδιαίτερα μεγάλη χαρά και τιμή ως Διευθυντή του

Τομέα Γεωλογικών Επιστημών του Τμήματος Μηχ. Μεταλλείων - Μεταλλουργών του Ε.Μ. Πολυτεχνείου, να καλωσορίσω σήμερα κοντά μας, ένα διακεκριμένο συνάδελφο Γεωλόγο - Πανεπιστημιακό Καθηγητή, εκλεγμένο στο ύψιστο αξίωμα του αρχηγού κράτους, του γειτονικού και φιλικού κράτους της Δημοκρατίας της Ρουμανίας.

Σας καλωσορίζω κύριε Πρόεδρε εκ